

fn . . . Պարգևեա մեզ օրհնել զքեզ
արժանապէս . . . խաղաղացո զկեանս մեր
. . . Պարգևեա յերկրի մերում քաղցրա-
խառն օդ եւ զգութեանս ի բոյս առ ի լցումն
իկնել ամենայն յարկաւոր պիտոյից մերոց:»

Եւ Սրբոց յիշատակումը իր լրումին
կը հասցնենք, գոչելով առ Աստուած եւ
երգելով:—

«Ընդ սուրբս քո բարեբանեմք զքեզ . . .
Օրհնեմք զքեզ . . . Զքեզ գովեմք
համաձայնեալ ընդ սուրբս քո . . . Ի
ձեռն Մարտիրոսացն առաքեացոյ
գոհութեամբ Փառք ի Բարձունս Աստու-
ծոյ:»

ԿԱՐԷՆ ՔԶՆՅ. ԿՏԱՆԵԱՆ

ԿՐՆԱՊԱ ԸՍԵԼ “ՕՐՀՆԵՍՑԻ ԸԶՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ”

“Սիռն”ի ընթերցողներէն յարգելի
անձնաւորութիւն մը իր մտահոգութիւնը
կը յայտնէ, դիտելէ յետոյ կրօնական
արարողութեանց ժապաւէտներ, ուր
“օրհնեսցի, պահպանեսցի” կը լսուի, բայց
անմիջապէս ետեւէն կը լսուին նաեւ
“ըզ”երը, անտեղի կերպով փակցուած
կրաւորական (օրհնեսցի, պահպանեսցի,
եւն) բայերուն հետեւող գոյականներուն
սկիզբը (ըզ-Հայրապետութիւն, ըզ-Հանրապետութիւն, ըզ-ջուրս, ըզ-իւղս,
ըզ-միւռոնս, ըզ-խաչս, ըզ-ժողովուրդս,
եւն):

Ուսեալ ընթերցողը դիտել կու տայ. “Հայերէն
գրաբարը ուղիղ գործածելու այս զանցա-
ռութեան մէջ բարձրաստիճան նուիրապետ
մը կար, սակայն ան վախճանած մեկնած
է եւ այլեւս անի կրտսերներու սայթափումն
պատճառ չի կրնար ըլլալ:” Եւ կը թելադրէ.—
«Պարգապէս Մաշտոցի կամ Անդաստանի
“Օրհնեսցի”ներուն ուշադիր ակնարկ մը
պիտի օգնէ անելորդ “ըզ”երը հատանելու
եւ դուրս ձգելու արարքին մէջ:”

“Որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ:”

